

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí dňa 24. septembra 2013 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému **Ing. R. D.** pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. februára 2013, sp. zn. 7 To 53/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. R. D. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 22. februára 2011, sp. zn. 3 T 31/2007, bol obvinený Ing. R. D. uznaný vinným z pomoci k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c/ k § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

Ing. R. D. ako zamestnanec – kontrolór Daňového úradu v Z. na základe dožiadania z Daňového úradu K. z dôvodu prešetrovania oprávnenosti uplatnenia nadmerného odpočtu spol. O. s.r.o. D. K., IČO:X. vo výške 3 172 949,- Sk za obdobie 3. štvrtroku 2003 mal vykonať miestne zisťovanie s cieľom zistiť, či skutočne existuje automatická linka BOERE 90 s príslušenstvom a transformátor 51 KVA s príslušenstvom, toto miestne zisťovanie nevykonával, ale vyhotovil nepravdivú zápisnicu o miestnom zisťovaní č. 629/340/13283/2004 zo dňa 22. 4. 2004, v ktorej potvrdil existenciu a skontrolovanie predmetných vecí, na základe ktorej následne Daňový úrad K. uznal nárok spol. O. s.r.o. na vrátenie dane z pridanej hodnoty za uvedené obdobie, čím pre konateľa spol. O. s.r.o. K., R. C., zadovážil neoprávnený prospech vo výške 3 172 949,- Sk /105 322,61 eur/.

Za to mu bol uložený podľa § 148a ods. 3, § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti výkonu zamestnania v sústave daňových úradov na dobu 3 (troch) rokov.

Proti uvedenému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote odvolanie.

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. februára 2013, sp. zn. 7 To 53/2011, bol zrušený rozsudok súdu prvého stupňa u obvineného Ing. R. D. v celom rozsahu a obvinený bol týmto rozsudkom uznaný vinným z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako zamestnanec – kontrolór Daňového úradu v Z. na základe dožiadania z Daňového úradu K. IV z dôvodu prešetrovania oprávnenosti uplatnenia nadmerného odpočtu spol. O. s.r.o. D. K., IČO: X. vo výške 3,172.949,- Sk za obdobie 3. štvrtroku 2003 mal vykonať miestne zisťovanie s cieľom zistiť, či skutočne existuje automatická linka BOERE 90 s príslušenstvom a transformátor 51 KVA s príslušenstvom, toto miestne zisťovanie nevykonal, ale vyhotovil nepravdivú zápisnicu o miestnom zisťovaní č. 629/340/13283/2004 zo dňa 22.4.2004, v ktorej potvrdil existenciu a skontrolovanie predmetných vecí, na základe ktorej následne Daňový úrad K. IV uznal nárok spol. O. s.r.o. na vrátenie dane z pridanej hodnoty za uvedené obdobie, čím pre konateľa spol. O. s.r.o. K., R. C., zadovážil neoprávnený prospech vo výške 3,172.949,- Sk /105 322,61 eur/.

Za to mu krajský súd podľa § 158 ods.2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods.1, § 50 ods.1 Tr. zák. súd uložil obvinenému aj trest zákazu činnosti výkonu zamestnania v sústave daňových úradov na dobu 3 (troch) rokov.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. februára 2013, sp. zn. 7 To 53/2011, podal obvinený Ing. R. D. prostredníctvom obhajcu dňa 19. júna 2013 dovolanie s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Namietal tak porušenie jeho práva na obhajobu tým, že napriek nepreukázanému skutkovému stavu súdom bez dôvodných pochybností, súd odmietol tieto pochybnosti odstrániť, keď dlhodobo neakceptoval návrh obhajoby obvineného, aby pre overenie účasti kľúčového svedka M. T. na miestnom zisťovaní dňa 18. novembra 2004 pribral znalca na overenie pravosti jeho podpisu na zápisnici, v ktorej sa potvrdzovala existencia linky s príslušenstvom. Súdu vytkol neumožnenie doložiť tohto svedka ku skutočnostiam, ktoré vyšli najavo. V ďalšej časti dovolania obvinený poukazoval na údaje, ktoré mohol vedieť iba od svedka T.. Rozporoval závery súdu ohľadom schátralosti objektu, kde sa mala uskutočniť kontrola strojov a podľa neho nesprávne vyhodnotenie výpovedí svedkov súdom. Od doloženia tohto svedka a objektivizovania jeho účasti a aktivity na šetreniach vykonaných v apríli a novembri 2004, závisí posúdenie skutočnosti, či M. T. neuviedol obvineného a daňový úrad do omylu a len jeho doložením možno rozhodnúť o forme zavinenia vzhľadom na naplnenie znakov skutkovej podstaty podľa ustanovenia § 158 Tr. zák., ktoré vyžaduje preukázať úmysel zadovážiť inému značný prospech a s týmto úmyslom nesplniť povinnosť vyplývajúcu z právomoci obvineného. Obvinený žiadal, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 21. februára 2013, sp. zn. 7 To 53/2011, bol v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 9 a § 34 ods. 1 Tr. por., zrušil tento rozsudok a jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 22. februára 2011, sp. zn. 3 T 31/2007, prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, a to konajúc v inom zložení senátu (pre ignorovanie senátom po dobu dva a pol roka návrhu obhajoby na pribratie znalca na verifikovanie účasti a správnosti tvrdení svedka M. T. pri miestnom šetrení v novembri 2004) a prerušil výkon trestu odňatia slobody obvineného až do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie

(§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným Ing. R. D. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dôvody dovolania sú v porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, podstatne užšie.

Dovolateľom uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdu (§ 34 Tr. por.), ktoré právo obvineného bolo v celom konaní zachované (obvinený mal zvoleného obhajcu na plnú moc), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným - § 34 ods. 1 Tr. por., alebo prostredníctvom obhajcu - § 44 ods. 2 Tr. por. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.).

Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje

za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odpovedalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Obvinený Ing. R. D. sa tak v odvolacom ako aj v dovolacom konaní domáhal (opätovného) výsluchu svedka M. T. po tom, že tento svedok bol na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Košice II dňa 9. júna 2008 zákonným spôsobom vyslúchnutý vrátane výsluchu svedka obhajcom obvineného Ing. R. D.. Opätovný výsluch tohto svedka obhajoba opiera o tvrdenie, že po výsluchu svedka M. T. vyšli najavo nové skutočnosti, ku ktorým ho bolo nutné dopočuť, ale obhajoba ich nekonkretizuje, len rozoberá skutkové zistenia s inými závermi, než učinili vo svojich rozhodnutiach súdy prvého a druhého stupňa. Okresný súd Košice II vo svojom rozsudku z 22. februára 2011, sp. zn. 3 T 31/2007, podrobne rozobral dôkaznú situáciu, avšak s inými skutkovými a právnymi závermi, než obhajoba, pričom považoval rozsah a obsah vykonaných dôkazov za postačujúci na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nemal dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom pre jeho (súdne) rozhodnutie. S týmito závermi sa stotožnil odvolací súd vo svojom rozhodnutí.

Najvyšší súd konštatuje, že v trestnej veci obvineného Ing. R. D. bolo súdmi vykonané dokazovanie zákonným spôsobom v rozsahu, ktorý považovali za súladný s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por., s primeraným odôvodnením obsahu dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnom vzťahu, pričom zákonným spôsobom rozhodli o tom, že ďalšie dôkazy (navrhované obvineným) sa vykonávať nebudú. Nedošlo tak k porušeniu práv obhajoby, ako sa na to v podanom dovolaní odvoláva obvinený Ing. R. D.. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí nerozoberá skutkové zistenia, pretože by tým nad rámec zákonných možností prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. otváral otázku správnosti a úplnosti zisteného skutku – navyiac v prípade opätovného výsluchu svedka M. T. apriori v prospech obhajobou naznačených a žiadaných záverov, čo odporuje vete za bodkočiarkou ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keď správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Ostatné v dovolaní naznačené pochybnosti obhajoby o správnych záveroch súdov prvého a druhého stupňa presahujú rámec dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uplatneného obvineným, a preto sa nimi nad rámec zákona dovolací súd nezaoberá.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. V prejednáwanej trestnej veci obvineného Ing. R. D. tak dovolací súd podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. septembra 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v.r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. René Štepánik

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková